

ДЕЯКІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ КОРІВ ПРИ ЇХ РОЗДОЮВАННІ

Б. М. БЕНЕХІС, кандидат сільськогосподарських наук

В. Р. МЕРХЕР, молодший науковий співробітник

О. Г. ШАФАРУК, лаборант

Центральна дослідна станція по штучному осімененню сільськогосподарських тварин

Вивчення потенціальних можливостей корів чорно-рябої породи до роздоювання має важливе значення. Високопродуктивні корови-рекордистки цінні не тільки тим, що дають велику кількість молока за лактацію. Вони мають велике значення як тварини, через племінне використання яких іде масове поліпшення великих масивів худоби, а іноді і породи в цілому. Тому триває використання корів-рекордисток при збереженні їх здоров'я є одним із засобів підвищення молочної продуктивності худоби взагалі і окремих стад зокрема.

Високу молочну продуктивність корови слід розглядати як сумарну дію генетичних факторів і факторів зовнішнього середовища, серед яких першорядне значення має рівень годівлі, способи утримання і експлуатації тварин. У тісному зв'язку з цими факторами знаходиться перебіг фізіологічних і біохімічних процесів в організмі. Характерною рисою високоудійних корів є підвищений рівень обміну речовин, з яким тісно пов'язана інтенсивність молокоутворення. При роздоюванні корів важливо не допустити перенапруження організму тварин. Потрібно піордично досліджувати кров, сечу, молоко з тим, щоб передбачити і передти можливі відхилення в обміні речовин, своєчасно корегувати рівень годівлі, експлуатацію корів з урахуванням їх індивідуальних особливостей.

Методика досліджень. Протягом 1971 р. в радгоспі ім. Ватутіна Києво-Святошинського району відібрали для роздоювання 20 корів чорно-рябої породи III—V лактації. Їх середня продуктивність за лактацію до роздоювання була 4853 кг молока з жирністю 3,4%. Коливання в індивідуальних надоях корів за попередню лактацію до роздоювання становило в 1971 р. 4186—5845 кг молока. Взимку при плановому добовому надої 25—30 кг молока до раціону включали 4 кг сіна лучного, 4 кг січки озимої соломи, 15 кг кукурудзяного силосу, 10 кг картоплі, 30 кг жому, 10 кг пивної дробини, 11—12 кг концентрованих кормів, з них 25—30% було соняшникової макухи. Загальна поживність раціону становила 22—23 кормові одиниці, 2400—2500 г перетравного протеїну. У кормах відмічали деякий дефіцит кальцію, фосфору, особливо каротину. Цю недостачу поповнювали за рахунок добавок монокальційфосфату, обезфтореного фосфату та подрібненої хвої. Влітку корів випасали на культурному пасовищі, засіяному сумішшю тимофіївки, конюшини та різnotрав'ям. Крім того, кожній тварині згодовували по 40 кг зеленої маси, 5 кг пивної дробини, 300 г концентрованих кормів на 1 кг молока і по 1 кг концентрованих кормів як аванс на роздоювання. Та-

кий рівень годівлі забезпечував одержання середньодобових надоїв по стаду (456 корів) у травні—червні 12—12,2 кг молока на корову.

Для вивчення інтенсивності окислювально-відновних процесів і мінерального обміну у корів, яких роздоювали, досліджували кров з пе-ріодичністю один раз в один-два місяці. За загальноприйнятими методиками в крові визначали глутатіон (загальний, відновлений і окислений), ферменти окислювально-відновного циклу (кatalазу, пероксида-зу), а для характеристики мінерального обміну — вміст кальцію і не-органічного фосфору.

Результати дослідження. За нашими даними, корови чорно-рябої по-роди здатні оплачувати корми високими надоїми, добре роздоюватися (від окремих корів надоїли на 1500—2000 кг молока більше, ніж за по-передню лактацію) до високого рівня продуктивності (табл. 1). Це під-тверджує дослідження С. І. Філіковського (1965) та ін.

1. Результати роздоювання корів чорно-рябої породи

Клички і номери корів	Вік тварин, отелення	Дата отелення	Продуктивність за останню лактацію	± до по- передньої лактації
Моня	236	II	3.I	280—5230—3,30
Рубрика	205	III	18.I	296—5536—3,62
Калина	1816	III	21.I	276—5940—3,38
Медуза	0226	IV	13.II	300—6150—4,17
Луна	3081	II	14.II	289—5592—3,42
Космей	4253	IV	6.III	263—6045—3,36
Нерпа	2357	III	16.III	300—6650—3,57
Сирена	1785	IV	23.III	300—6875—3,84
Одатра	3714	III	25.III	280—5736—3,52
Норка	7197	IV	3.IV	300—4821—3,65
Ракета	119	II	4.IV	300—6620—3,34
Горемика	3678	II	23.IV	281—5450—3,45
Сирена	7102	IV	10.V	286—6065—3,20
Світла	3288	III	10.V	293—5325—3,26
Бойка	214	II	12.VI	300—5112—3,55
Сотина	0243	IV	12.VI	257—4730—3,68
Тема	3202	III	18.VI	287—4320—3,30
Четвірка	451	II	19.VI	283—5085—3,34
Істома	1072	IV	20.VI	286—5073—3,46
Отрада	7156	III	6.VII	300—6618—3,43

Висока молочна продуктивність пов'язана з напруженням обміну речовин, яке призводить до посиленої мінливості внутрішнього середо-вища, лабільноті процесів обміну. Ці особливості обміну речовин, влас-тиві тваринам з високою продуктивністю, створені людиною в процесі штучного добору. Відбираючи на плем'я тварин з продуктивністю вище середнього рівня, вчені одночасно селекціонували і певні хімічні реак-ції, які визначають процеси обміну речовин. Важливою ланкою регуля-торних систем (нервової та гуморальної), що зумовлюють злагодже-ність обміну речовин, є ферменти. Вони не тільки зумовлюють напрямок та швидкість перебігу біохімічних процесів, але й створюють своєю ла-

більністю можливість адаптації обміну речовин і організму до умов зовнішнього середовища. Добре відома дія таких окислюально-віднових ферментів, як пероксидаза і каталаза (табл. 2, 3). Перший з них ката-

2. Пероксидазна активність та її зв'язок з рівнем добового надою

Корелюючі ознаки	Травень	Червень	Липень	Вересень	Листопад
------------------	---------	---------	--------	----------	----------

Добовий надій в дні відбору проб крові

n	13	9	9	9	9
$M \pm m$	$24,5 \pm 0,87$	$24,7 \pm 0,97$	$22,1 \pm 1,44$	$20,0 \pm 2,03$	$17,9 \pm 0,6$
σ	3,14	2,92	4,32	6,10	2,03
C_v	12,8	12,0	19,5	30,5	11,3

Пероксидазна активність крові, сек

$M \pm m$	$45,9 \pm 2,25$	$47,3 \pm 1,53$	$37,1 \pm 2,62$	$48,4 \pm 2,99$	$42,8 \pm 1,98$
σ	8,11	4,59	7,86	8,98	5,96
C_v	17,7	9,7	20,2	18,6	13,9

Пероксидазна активність крові — добовий надій

η_{1-2}	0,558	0,567	0,568	0,592	0,767
η_{2-1}	0,701	0,673	0,710	0,353	0,174

лізує реакції окислення субстрату перекисом водню в процесах внутрішньоклітинного метаболізму. Другий знешкоджує лишок перекису водню, що утворюється при напруженому обміні речовин.

За нашими даними, активність пероксидази крові досить висока протягом всього періоду дослідження. Найменша активність цього фер-

3. Активність і показник каталази і її зв'язок з рівнем добового надою

Корелюючі ознаки	Травень	Червень	Липень	Вересень	Листопад
------------------	---------	---------	--------	----------	----------

Активність каталази, мг%

$M \pm m$	$5,28 \pm 0,17$	$4,79 \pm 0,23$	$4,57 \pm 0,32$	$5,33 \pm 0,27$	$6,12 \pm 0,28$
σ	0,60	0,78	0,95	0,82	0,82
C_v	11,40	16,20	20,80	15,40	13,50

Показник каталази

$M \pm m$	$1,42 \pm 0,07$	$1,32 \pm 0,12$	$1,35 \pm 0,12$	$1,56 \pm 0,38$	$1,60 \pm 0,19$
σ	0,24	0,39	0,36	0,75	0,53
C_v	16,90	29,20	27,00	48,30	33,00

Кatalазне число — добовий удей

η_{1-2}	0,893	0,521	0,105	0,072	0,097
η_{2-1}	0,867	0,726	0,495	0,365	0,149

Показник каталази — добовий удей

η_{1-2}	0,412	0,512	0,162	0,437	0,176
η_{2-1}	0,736	0,707	0,104	0,628	0,565

менту спостерігається в липні. Коливання активності пероксидази у корів з досить високою середньодобовою молочною продуктивністю значні (від 9,7 до 20,2%). Про взаємозалежність між активністю ферменту пероксидази і рівнем добового надою можна судити за величиною кореляційного відношення між цими ознаками. Зв'язок між добовим надоям і активністю пероксидази буває найвищим в травні—липні і знижується восени, коли надої падають. Аналізуючи величину пероксидазної активності крові за місяцями і рівнем добових надоїв у дні відбору проб крові, можна дійти висновку про криволінійний характер зв'язку між ними. Тому ми вираховували кореляційне відношення, а не кореляцію. Однією з властивостей цього статистичного показника є те, що він дозволяє вичленити нерівнозначність зв'язку між корелюючими ознаками і має два значення: η_{1-2} і η_{2-1} (Е. К. Меркур'єва, 1964).

Виявили також, що із зниженням надоїв середні величини активності і доказник каталази дещо збільшуються. Це свідчить про те, що в міру підвищення напруження обміну речовин активність каталази знижується. Зменшення надоїв супроводжується поступовим підвищенням активності каталази. Ці дані підтверджуються дослідженнями Л. А. Барсегової (1972). Показник каталази — це частка від ділення активності каталази на кількість еритроцитів в 1 $мл^3$ крові. Залежність рівня добового надою від активності каталази (η 2,1) висока в періоди максимальних добових надоїв і поступово знижується при їх падінні. Активність та показник каталази слід розглядати як незалежні від надою ознаки (η 1,2).

4. Вміст глютатіону в крові та рівень добового надою молока

Корелюючі ознаки	Травень	Червень	Липень	Вересень	Листопад
Загальний глютатіон, мг%					
$M \pm m$	$39,2 \pm 3,50$	$33,8 \pm 0,68$	$28,9 \pm 2,30$	$35,7 \pm 1,25$	$29,4 \pm 1,33$
σ	13,10	2,03	6,89	3,76	4,00
C_v	33,40	6,00	23,80	10,50	13,60
Відновлений глютатіон, мг%					
$M \pm m$	$26,9 \pm 2,99$	$27,9 \pm 1,42$	$21,1 \pm 1,73$	$31,4 \pm 1,67$	$25,3 \pm 1,39$
σ	11,20	4,26	5,18	5,00	4,17
C_v	41,70	15,30	24,50	15,90	16,50
Добовий надій, загальний глютатіон					
η_{1-2}	0,175	0,294	0,792	0,344	0,522
η_{2-1}	0,369	0,302	0,395	0,442	0,319
Добовий надій, відновлений глютатіон					
η_{1-2}	0,307	0,271	0,219	0,391	0,302
η_{2-1}	0,367	0,276	0,193	0,142	0,594

У процесах синтезу білка, а також в активізації деяких протеолітичних ферментів у крові високопродуктивних корів велике значення має

глютатіон. Більш висока концентрація відновленої форми глютатіону у високопродуктивних корів також біологічно закономірна, оскільки вона запобігає перетворенню гемоглобіну в метгемоглобін. Крім збереження еритроцитів і їх гемоглобіну від розпаду, глютатіон запобігає також розщепленню перекису водню на водень і кисень. В таблиці 4 наведені дані про середні величини вмісту в крові загальної кількості та кількості відновленої форми глютатіону. Спостерігається значна індивідуальна мінливість абсолютних показників глютатіону. Його вміст коливається залежно від пори року: найбільше його в травні—червні при сприятливих кліматичних та кормових умовах і за таких же умов у весні. Влітку (липень) при високій зовнішній температурі, вигорянні травостою, а також восени (при переведенні тварин на стійлове утримання) глютатіону значно менше. В дослідженнях ми не виявили прямого зв'язку між рівнем надою і вмістом глютатіону, а — криволінійний характер зв'язку між цими ознаками. Взаємний зв'язок надою і обох форм глютатіону проявляється протягом усього періоду дослідження, а величина кореляційного відношення коливалася залежно від мінливості вмісту глютатіону в крові.

ВІСНОВКИ

1. Корови чорно-рябої породи здатні роздюватися до рекордних показників продуктивності і в умовах цільномолочної приміської зони давати по 6—7 тис. кг молока за лактацію.

2. Рівень та динаміка активності ферментів окислювально-відновного циклу (пероксидази, каталази, глютатіону) є показником напруження обміну речовин. Періодичне визначення їх у крові та спостереження за станом тварин під час роздювання дає змогу виявити норму цих показників з метою запобігання порушенню лактації та стану здоров'я корів.

3. Між надоєм під час рекордної лактації і цими ферментами існує досить тісний взаємозв'язок криволінійного характеру.

ЛІТЕРАТУРА

Филиковский С. И. Молочная продуктивность и некоторые показатели углеводно-жирового обмена при раздаивании коров черно-пестрой породы. Автореферат диссертации. Львов, 1965.

Ковалевский В. В., Шумкова И. А. Адаптивные изменения свойств ферментов при различном уровне молочной продуктивности.—Биохимия высокой продуктивности животных. М., «Колос», 1966.

Меркурьева Е. К. Биометрия в животноводстве. М., «Колос», 1964.

Барсегова Л. А. Изменения состава крови в ходе лактации у высокопродуктивных коров холмогорской породы.—Доклады ТСХА, вып. 74, 1972.

Брантиук А. П. Некоторые биохимические показатели крови и продуктивные качества двоен черно-пестрого скота. Автореферат диссертации. Львов, 1965.